

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Комисия за енергийно
и водно регулиране

РЕШЕНИЕ

№ С-4

от 16.02.2017 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 16.02.2017 г., като разгледа преписка за издаване на сертификат за произход на електрическа енергия, произведена при комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия от „Топлофикация – Русе“ ЕАД през 2010 г., решение № 139 от 08.01.2016 г. по адм. дело № 4368 от 2015 г., по описа на Административен съд – София-град и решение № 14160 от 21.12.2016 г. по адм. дело № 2707 от 2016 г. по описа на Върховен административен съд на Република България и доклад с вх. № Е-Дк-46 от 13.02.2017 г., установи следното:

С Решение № С-05 от 28.03.2011 г. по т. 3 Държавната комисия за енергийно и водно регулиране с ново наименование Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е издала сертификат № ЗСК-20-01-10 на „Топлофикация – Русе“ ЕАД за произход на 116 204,180 MWh електрическа енергия, произведена по комбиниран начин, за периода от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г., като не е признат заявеният от дружеството размер на електрическата енергия от 169 039,924 MWh. С Решение № С-2 от 21.07.2014 г. на ДКЕВР на същото дружество за същия период от време е издаден сертификат с № ЗСК-20-02-10 за същото количество електрическа енергия.

С Решение № 14160 от 21.12.2016 г. по адм. дело № 2707 от 2016 г. на Върховен административен съд (ВАС), оставя в сила Решение № 139 от 08.01.2016 г. по адм. дело № 4368 от 2015 г. на Административен съд София- град (АССГ), с което се обявява нищожност на формиран мълчалив отказ на ДКЕВР по Решение № С-2 от 21.07.2014 г. и се връща преписката на Комисията за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

На 01.02.2011 г. „Топлофикация – Русе“ ЕАД е подала в Комисията заявление за издаване на сертификат за произход на електрическа енергия, произведена по комбиниран начин за периода от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г. Назначена е работна група, която преглежда заявлението и приложенията към него, извършва пресмятания за общото годишно количество комбинирана електрическа енергия от инсталациите в централата на ТЕЦ „Русе – Изток“, прави изводи и на тази база се нанасят съответните корекции. Заключение на работната група е отразено в доклад и Решение № С-05 от 28.03.2011 г. на ДКЕВР, в които са посочени и мотивите за направените корекции в размера на 169 039,924 MWh, заявени от дружеството, до размера от 116 204,180 MWh, за който е ДКЕВР е издала сертификат № ЗСК-20-01-10.

„Топлофикация – Русе“ ЕАД в законоустановения срок е оспорила пред ВАС Решение № С-05 от 28.03.2011 г. на ДКЕВР в частта, касаеща издадения сертификат на дружеството и на първа инстанция ВАС, тричленен състав, в Решение 6903 от

21.05.2013 г. по адм. дело № 6193/2011 г. отхвърля жалбата срещу отказ на Комисията да издаде сертификат за произход на електрическа енергия в размер на 169 039,924 MWh, заявени от жалбоподателя. Така постановеното съдебно решение е обжалвано пред ВАС, петчленен състав, който се произнася с Решение № 20 от 02.01.2014 г., по адм. дело № 10992/2013 г. В решението се постановява: „отменя мълчаливия отказ, формиран по Решение № С-05 от 28.03.2011 г. на Държавна комисия за енергийно и водно регулиране за издаване на сертификат за произход на електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия за периода от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г. за разликата от размера, за който е издаден сертификат № ЗСК-16-01-10 – 116 204,180 MWh, до пълния заявен размер 169 039,924 MWh и връща преписката на Държавна комисия за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне съгласно указанията по приложението на закона, съдържащи се в мотивите на настоящето съдебно решение. Решението е окончателно.“

Оригиналният оспорен сертификат на „Топлофикация – Русе“ ЕАД е с № ЗСК-20-01-10, но поради явна техническа грешка, допусната в диспозитива на решение на ДКЕВР № С-05 от 28.03.2011 г., сертификатът е записан като № ЗСК-16-01-10, който номер присъства и в постановените съдебни решения. Не подлежи на съмнение фактът, че сертификат № ЗСК-20-01-10 е с правилния номер, както и следва да се чете и разбира и в цитираните съдебни решения, макар и посочен като сертификат № ЗСК-16-01-10. Горното е видно и от „Регистър на сертификатите за 2010 г.“, публикуван в раздел „Регистри“ на официалната интернет страница на КЕВР, и се потвърждава и от факта, че при последващото Решение на ДКЕВР С-2 от 21.07.2014 г., издадено в тази връзка и с оглед на влязло в сила съдебно решение, сертификатът е правилно цитиран с № ЗСК-20-02-10.

Във връзка с горесцитираното съдебно решение на ВАС, влязло в законна сила, ДКЕВР взема Решение № С-2 от 21.07.2014 г., в което са изложени мотиви защо Комисията счита, че следва да признае за сертифициране количеството от 116 204,180 MWh електрическа енергия, произведена по комбиниран начин, а не заявеното от дружеството количество от 169 039,924 MWh, като по силата на същото решение се издава и сертификат № ЗСК-20-02-10 за сертифициране на 116 204,180 MWh. електрическа енергия. С така издаденото Решение ДКЕВР не се съобразява с постановеното и влязло в сила съдебно решение № 20 от 02.01.2014 г., по адм. дело № 10992/2013 г., на ВАС.

Решение № С-2 от 21.07.2014 г. на ДКЕВР е било оспорено с жалба с вх. № Е-14-09-23 от 05.08.2014 г. пред ВАС, подадена чрез Комисията, в която жалбоподателят е направил искане за обявяване на нищожност на Решение № С-2 от 21.07.2014 г. и връщане на преписката на Комисията със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Първоначално производството е било образувано във ВАС, но поради законодателна промяна на подсъдността със Закон за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗЕ) – обн. в „Държавен вестник“, бр.17 от 6 март 2015 г. с определение № 5128 от 08.05.2015 г. по адм. дело № 13241/2014 г. на ВАС, делото е препратено по подсъдност на АССГ.

Видно от мотивите на решението на АССГ, съдът е установил следното:

Жалбата на „Топлофикация – Русе“ ЕАД е основателна и е насочена към частта от Решение № С-2 от 21.07.2014 г. на ДКЕВР, по която е формиран мълчалив отказ за издаване на сертификат за разликата между заявления от дружеството размер от 169 039,924 MWh до признатия в сертификат № ЗСК-20-02-10, размер от 116 204,180 MWh, а именно за разликата от 52 835,744 MWh. По делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза, в която според заключението на вещото лице четирите спорни технологични дейности: подгриване на котелното гориво /мазут/, подгриване на дунавска вода, отопление на производствени помещения през зимните месеци и поддържане на парогенераторите в резерв, от една страна не попадат в примерното изброяване по т. 5.7 от Решение на Европейската Комисия от 19.08.2008 г. за

установяване на подробни насоки за прилагането и използването на Приложение II към Директива 2004/8/ЕО на примери за топлинна енергия, която не е полезна. От друга страна, вещото лице заключава, че изброените четири технологични дейности съответстват на посочените в т. 5.6 от Решението на Комисията от 19.08.2008 г.¹ параметри и съставляват полезна топлинна енергия според легалните дефиниции на § 1, т. 6 и т. 7 от ДР на Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г.² Изводът на вещото лице в направената експертиза е, че количеството електрическа енергия в размер на 169 039,924 MWh, изчислено и записано в заявлението на „Топлофикация – Русе“ ЕАД, е в съответствие с алгоритъма за пресмятане на режимните фактори и на количеството комбинирана електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, утвърден от министъра на икономиката, енергетиката и туризма със Заповед № Р-16-1230 от 01.11.2010 г. От константната съдебна практика е установено, че алгоритъмът на министъра на икономиката, енергетиката и туризма е задължителен за спазване, както от дружествата при изчисляване на режимните им фактори, така и от регулаторния орган, който в конкретния случай действа в условията на обвързана компетентност и не е в правомощията на Комисията да оспорва заповедта, с която се утвърждава алгоритъма на министъра, с искане за обявяване на нейната нищожност. Съдът подробно мотивира в своето решение института на косвения съдебен контрол, според който в административното право и процес оспорването на законосъобразността на административен акт в конкретно висящо производство, е възможно само в рамките на самостоятелно производство. АССГ посочва, че такова производство спрямо заповедта на министъра няма, поради което оспорената заповед и съдържащия се в нея алгоритъм са действителни и следва да се спазват, а Комисията е длъжна да се съобрази с тях при извършването на изчисленията за определяне на количествата електрическа енергия, подлежащи на сертифициране. В този смисъл не се кредитират от съда и твърденията на процесуалния представител на Комисията, че алгоритъмът не е спазен при изчисление на количествата електрическа енергия, подлежащи на сертифициране, поради очевидни фактически грешки в него и поради противоречието му с Наредба № РД-16-267 от 19.03.2009 г.

На горните основания АССГ постановява в свое решение № 139 от 08.01.2016 г., по адм. дело № 4368 от 2015 г., че: „обявява нищожността на формиран мълчалив отказ по Решение С-2 от 21.07.2014 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, преименувана в Комисия за енергийно и водно регулиране, за издаване на сертификат за произход на електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия за периода от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г., за разликата от заявления от „Топлофикация – Русе“ ЕАД със седалище гр. Русе размер 169 039,924 MWh до признатия размер от 116 204,180 MWh,“ за който е издаден сертификат № ЗСК-20-02-10.

Съдът връща преписката на ДКЕВР за ново разглеждане и произнасяне съобразно задължителните указания на Решение № 20 от 02.01.2014 г., по адм. дело № 10992/2013 г., на ВАС.

Така постановеното решение на АССГ, е било оспорено пред ВАС от процесуалния представител на ДКЕВР с мотиви за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона и необоснованост. Касационната инстанция приема фактическата обстановка за напълно изяснена и описана в мотивите на решението на предходната инстанция, а изводите на АССГ за

¹ Решение на Комисията на европейските общности от 19 ноември 2008 година за установяване на подробни насоки за прилагането и използването на приложение II към Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

² Наредба № РД-16-267 от 19.03.2008 г. за определяне на количеството електрическа енергия, произведена от комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия.

законосъобразни. ВАС приема за безспорно установено, че регулаторният орган не е изпълнил указанията, дадени в Решение № 20 от 02.01.2014 г., по адм. дело № 10992/2013 г., като приема, че е налице хипотезата на чл. 177, ал.2 АПК, а именно: „нищожни са всички актове и действия на административен орган, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение. Повторно издаденият акт не поражда правни последици“. ВАС счита, че волята на съдебния състав по Решение на ВАС № 20 от 02.01.2014 г., по адм. дело № 10992/2013 г. и в Решение № 139 от 08.01.2016 г. на АССГ, е ясно и недвусмислено изразена, за да обвърже ДКЕВР с издаването на нов акт с конкретно, предписано от съдебните актове съдържание. В този смисъл Комисията не е следвало да изисква допълнителни становища или да изследва наличието на технически грешки в алгоритъма за 2010 г., да се позовава на несъответствие на алгоритъма на „Топлофикация – Русе“ ЕАД с алгоритмите на останалите дружества или на противоречие на формулата, заложена в алгоритъма и нормативната уредба, а да издаде акт, който да съответства по съдържание на постановеното и влязло в сила съдебно решение на ВАС № 20 от 02.01.2014 г., по адм. дело № 10992/2013 г. Съдът разглежда и хипотезата, при която акт с различен от указания от съда предмет би могъл да бъде издаден единствено при настъпване на нов, правопроменящ юридически факт, който да преодолее установения от съда материалноправен порок на волеизявлението на органа. В конкретния казус факт от подобно естество не е установен, с оглед на което ДКЕВР е следвало да издаде акт, който е тъждествен във фактическото основание и по отношение на разпоредените права и задължения. При издаването на акта, съобразен с постановеното съдебно решение, Комисията действа в условията на обвързана компетентност като преценката за съдържанието на бъдещия акт е ограничена от указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. В този смисъл ДКЕВР е издал Решение № С-2 от 21.07.2014 г. и сертификат за произход на електрическа енергия, произведена по комбиниран начин за количеството от 116 204,180 MWh като за разликата между заявения от дружеството размер от 169 039,924 MWh и признатия от Комисията размер в сертификата, **регулаторният орган е формирал мълчалив отказ, който изцяло е в противоречие с влязлото в сила съдебно решение и представлява неизпълнение на същото.**

На горните основания ВАС е направил краен извод за законосъобразност на първоинстанционното съдебно решение и оставя в сила изцяло, във всичките му части решение № 139 от 08.01.2016 г. на АССГ за отмяна на мълчаливия отказ на ДКЕВР, формиран по Решение № С-2 от 21.07.2014 г., в частта, касаеща издаване на сертификат за произход на електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия за период от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г., за разликата от заявения от „Топлофикация – Русе“ ЕАД размер 169 039,924 MWh до признатия размер от 116 204,180 MWh, за който е издаден сертификат № ЗСК-20-02-10.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). Разпоредбата на чл. 173, ал. 3 от АПК определя, че при незаконен отказ да се издаде документ съдът задължава административния орган да го издаде, без да дава указания по съдържанието му. Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 21, ал. 1 от АПК *индивидуален административен акт* е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на

отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. В случая съдът е намерил за нищожен административен акт мълчаливия отказ на Комисията, формиран по Решение № С-2 от 21.07.2014 г., в частта му относно издаване на сертификат за произход на електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия за периода от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г., за разликата от заявления от „Топлофикация – Русе“ ЕАД със седалище гр. Русе размер 169 039,924 MWh до признатия размер от 116 204,180 MWh, за който е издаден сертификат № ЗСК-20-01-10 и сертификат № ЗСК-20-02-10.

Решението на Комисията, в частта за издаване на сертификата, не е обжалвано и съответно – не е отменено от съда, както и издаденият сертификат не е обезсилен. Отменен е само мълчаливият отказ на ДКЕВР за разликата от заявления от „Топлофикация – Русе“ ЕАД размер 169 039,924 MWh до признатия размер от 116 204,180 MWh. От мотивите на съдебните решения се установява, че съдилищата са преценили като изцяло основателно заявлението на „Топлофикация – Русе“ ЕАД в частта относно тази разлика, за която на „Топлофикация – Русе“ ЕАД следва да се издаде сертификат и въпреки, че размерът на количеството е напълно изяснен – 52 835,744 MWh, касационният съдът не е решил въпроса по същество, а връща преписката на КЕВР за ново произнасяне. Съдът не дава указания относно съдържанието на документа (сертификат), който КЕВР ще следва да издаде в случая. Следователно, предвид влязлото в сила съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отменения мълчалив отказ, като спазва и указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона.

За изпълнение на задълженията на КЕВР, произтичащи от нормативната уредба и горесцитираните съдебни решения, със заповед с вх. № З-Е-9 от 19.01.2017 г. на Председателя на КЕВР е сформирана работна група, която да проучи данните и документите, съдържащи се в заявлението, подадено от „Топлофикация – Русе“ ЕАД. Разглеждането на документацията е направено съгласно законите и подзаконовите актове, релевантни към датата на подаването на заявлението.

Въз основа на извършеното проучване на данните и документите, съдържащи се в заявлението, е установено следното:

„Топлофикация Русе“ ЕАД със седалище и адрес на управление: Република България, област Русе, община Русе, гр. Русе 7009, ул. „ТЕЦ Изток“ № 1, **ЕИК 117005106**, е юридическо лице, което е лицензирано по ЗЕ. Дружеството има издадена лицензия за дейността производство на електрическа и топлинна енергия № Л-029-03 от 15.11.2000 г., изм. с Решения: № И1-Л-029 от 14.05.2003 г. и № И2-Л-029 от 22.01.2007 г.

Със заявление вх. № **Е-ЗСК-20** от **01.02.2011** г. и приложенията към него, „Топлофикация-Русе“ ЕАД е поискало издаване на сертификат за произход на електрическата енергия, произведена от централа за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия ТЕЦ „Русе-Изток“, за периода от 1.01.2010 г. до 31.12.2010 г., отбелязана в заявлението като:

– количество електрическа енергия, произведена по комбиниран начин: **169 039,924 MWh.**

Заявлението отговаря на изискванията на Наредбата.

След прегледа на представената информация е констатирано следното:

• Общата инсталирана електрическа мощност на ТЕЦ „Русе-Изток“ е **400 MW_e**, в т.ч. **120 MW_e** на съоръженията, произвеждащи електрическа енергия по комбиниран

начин (топлофикационна част). Кондензационната част на централата не е предмет на разглеждане в настоящото производство;

- През 2010 г. са били в експлоатация три инсталации – ТГ-2, ТГ-5 и ТГ-6 – за **комбинирано производство** на топлинна и електрическа енергия, а производството на пара се е осъществявало от енергийни котли със стационарни номера 1,2, 5, 7 и 8. Всяка от инсталациите **ТГ-2, ТГ-5 и ТГ-6** е **кондензационна турбина** с два регулируеми пароотбора, като ТГ-2 е оборудвана с електрически генератор с номинална мощност 30 MW_e, а другите две: ТГ-5 и ТГ-6, са оборудвани с електрогенератори с еднаква номинална мощност от 60 MW_e.

- Основното гориво е въглища с долна работна калоричност **24 697 кJ/kg**;

- За посочената от дружеството средногодишна стойност на външната температура от **12,1⁰C** за 2010 г. (за определяне на климатичните зони свързани с прилагане на хармонизирани референтни стойности за разделно производство на електрическа енергия) не са представени официални данни за гр. Русе. Стойността е определена по Приложение към Наредба № 15 на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, съгласно указания (валидни към 2011 г.) на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма (писмо изх. № Е-92-00-191/28.12.2009 г.).

- Инсталациите за **комбинирано производство** са въведени в експлоатация съответно: ТГ-2 през 1964 г., ТГ-5 през 1983 г., а ТГ-6 през 1984 г. (т.е. и трите **преди 1996 г.** съгласно критериите на Приложение № 3 от Наредба № РД-16-267 с валидност към 2011 г.) и дружеството е изчислило, че са получени резултати относно ефективност за разделно производство на:

- електрическа енергия: **38,77%** за всяка от трите инсталации – която би трябвало да е с приложени коригиращи фактори относно климатичните условия и за избегнати загуби от мрежата върху пропорционално изчислената референтна стойност от четирите вида използвано гориво: въглища (антрацитни/черни), природен газ, мазут и газьол – **съответства** на реалната стойност, калкулирана според изискванията на Наредба № РД-16-267;

- топлинна енергия: **88,14%** за всяка от трите инсталации – която би трябвало да е в резултат от пропорционалното съотношение на референтните стойности за топлинна енергия относно четирите вида гориво: въглища (антрацитни/черни), природен газ, мазут и газьол – **не съответства** на реалната стойност, калкулирана според изискванията на Наредба № РД-16-267 (реалната стойност е **88,01%**);

- Определената **обща енергийна ефективност** на използваното гориво, по чл. 4, ал. 1 от Наредба № РД-16-267, за ТГ-2, ТГ-5 и ТГ-6 (кондензационни турбини с регулируеми пароотбори) трябва да е **равна или по-голяма от 80%**;

- Критерият, заложен в §1, т.5, „б“ от ЗЕ (в сила от м. март 2011 г. – изм. ДВ, бр. 97 от 10.12.2010 г.) за **високоэффективно** комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, е спестеното гориво да е **не по-малко от 5%** от горивото, необходимо за производството на същото количество електрическа и топлинна енергия поотделно;

- Количества на продадената електрическа енергия за 2010 г.:

Общо и по видове	Мярка	ВСИЧКО	НЕК	ЕРД	Други
общо	MWh	308 742,170	266 249,038	42 493,132	
комбинирана	MWh	242 524,084	200 030,952	42 493,132	
некомбинирана	MWh	66 218,086	66 218,086		

- Посочен коригиращ фактор за избегнати загуби от мрежата при прилагането на хармонизирани референтни стойности на ефективността за разделно производство на електрическа енергия:

- подавана към мрежите с напрежение 6 kV и 110 kV за продажба на „НЕК“ ЕАД – **0,983 отговаря** на изчислената от дружеството средна стойност в зависимост от:

количествата с коригиращия фактор 0,985, съгласно Приложение № 3 от Наредба № РД-16-267 за напрежение между 100 – 200 kV и количествата с коригиращ фактор 0,945, съгласно Приложение №3 от Наредба № РД-16-267 за напрежение между 0,4 – 50 kV;

– подавана към мрежата с напрежение 20 kV за продажба на ЕРД – **0,945 отговаря** на Приложение № 3 от Наредба № РД-16-267 за напрежение между 0,4 – 50 kV;

– потребявана на площадката с напрежение 0,4 kV и 6 kV – **0,925 отговаря** на Приложение № 3 от Наредба № РД-16-267 за напрежение между 0,4 – 50 kV;

• Изчислените от дружеството **обща ефективност** на използваното гориво ($\eta_{\text{общо}}$) и **икономия** на използваното гориво (ΔF) за инсталациите са:

Показатели	ТГ-2	ТГ-5	ТГ-6
$\eta_{\text{общо}}$ колектор	39,58%	53,91%	49,00%
ΔF	не е посочено	не е посочено	не е посочено

• Общи показатели за 2010 г.:

Показатели за инсталация ТГ-2	Мяр-ка	Тотална енергия	Комбинирана енергия	Некомбинирана енергия	
				топлинна	електрическа
Полезна топлинна енергия	MWh	7 495,364	7 350,880	144,484	
Електрическа енергия	MWh	8 331,216	2 202,416		6 128,804
Еквивалентна енергия на горивото	MWh	39 785,570	12 737,729	168,313	26 879,528

Показатели за инсталация ТГ-5	Мяр-ка	Тотална енергия	Комбинирана енергия	Некомбинирана енергия	
				топлинна	електрическа
Полезна топлинна енергия	MWh	215 078,458	212 146,506	2 931,952	
Електрическа енергия	MWh	171 149,900	89 042,067		82 107,933
Еквивалентна енергия на горивото	MWh	714 375,900	401 584,764	3 362,203	309 428,933

Показатели за инсталация ТГ-6	Мяр-ка	Тотална енергия	Комбинирана енергия	Некомбинирана енергия	
				топлинна	електрическа
Полезна топлинна енергия	MWh	194 660,996	191 444,820	3 216,176	
Електрическа енергия	MWh	189 277,700	77 795,440		111 482,290
Еквивалентна енергия на горивото	MWh	780 595,800	358 987,014	3 688,135	417 920,651

ОБЩО за централата	Мяр-ка	Тотална енергия	Комбинирана енергия	Некомбинирана енергия	
				топлинна	електрическа
Полезна топлинна енергия	MWh	417 234,818	410 942,206	6 292,612	
Електрическа енергия	MWh	368 758,950	169 039,924		199 718,892
Еквивалентна енергия на горивото	MWh	1 534 757,270	773 309,507	7 218,651	754 229,112

След направените констатации е извършено следното:

• За да се изчисли съотношението между четирите вида горива е взето предвид, че ако **когенерационният агрегат работи с повече от един вид гориво**, хармонизираните референтни стойности на к.п.д. при разделно производство се прилагат **пропорционално към среднопретеглената стойност на енергията**, внесена в агрегата с различните горива;

– Определена е за всяка от инсталациите за комбинирано производство – ТГ-2, ТГ-5 и ТГ-6 – референтната стойност на ефективност за разделно производство на **топлинна енергия от 88,01%** (при нея не се прилагат коригиращите фактори), съгласно Приложение № 3 (преди 1996 г.) от Наредба № РД-16-267, като са взети предвид следните стойности за съответните използвани горива: въглища – референтна стойност 88,0% със среднопретеглена стойност на енергията 99,078%; природен газ – референтна стойност 90,0% със среднопретеглена стойност на енергията 0,087%; мазут – референтна стойност 89,0% със среднопретеглена стойност на енергията 0,831%;

газбол – референтна стойност 89,0% със среднопретеглена стойност на енергията 0,004%.

След направените корекции са получени следните резултати:

• Корекциите се отразяват единствено върху стойностите за икономия на използваното гориво от трите инсталации за комбинирано производство, като те са:

Показатели	ТГ-2	ТГ-5	ТГ-6
ΔF	9,23%	14,68%	14,15%

Изводи:

• Отчетената годишна **обща енергийна ефективност** на използваното гориво за инсталация **ТГ-2** в ТЕЦ „Русе-Изток” е **по-малка от 80 %** и след направените пресмятания в съответствие с Наредба № РД-16-267 годишното количество **комбинирана електрическа енергия** от инсталацията е в размер на **2 202,416 MWh**;

• Отчетената годишна **обща енергийна ефективност** на използваното гориво за инсталация **ТГ-5** в ТЕЦ „Русе-Изток” е **по-малка от 80 %** и след направените пресмятания в съответствие с Наредба № РД-16-267 годишното количество **комбинирана електрическа енергия** от инсталацията е в размер на **89 042,067 MWh**;

• Отчетената годишна **обща енергийна ефективност** на използваното гориво за инсталация **ТГ-6** в ТЕЦ „Русе-Изток” е **по-малка от 80 %** и след направените пресмятания в съответствие с Наредба № РД-16-267 годишното количество **комбинирана електрическа енергия** от инсталацията е в размер на **77 795,440 MWh**;

• Общо за ТЕЦ „Русе-Изток” годишното количество комбинирана електрическа енергия от инсталациите в централата е в размер на **169 039,924 MWh**;

• Отчетена **икономия** на използваното гориво поотделно за всяка от инсталациите: **ТГ-2, ТГ-5 и ТГ-6, е по-голяма от 5 %** и общото за централата количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство е **169 039,924 MWh**.

Въз основа на гореизложеното и в изпълнение на Решение № 14160 от 21.12.2016 г. на Върховния административен съд на Република България, Комисията счита, че на „Топлофикация – Русе” ЕАД, гр. Русе за централа ТЕЦ „Русе – Изток” следва да бъде издаден сертификат за произход на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство за количество в размер на 169 039,924 MWh за 2010 година. За количество в размер на 116 204,180 MWh, произведено през 2010 г., Комисията е издала на „Топлофикация – Русе” ЕАД, гр. Русе за централа ТЕЦ „Русе – Изток” сертификат № ЗСК-20-01-10, което количество е потвърдено и в последващия сертификат с № ЗСК-20-02-10, издаден за същия период на 2010 г., по силата на съдебно решение № 20 от 02.01.2014 г., по адм. дело № 10992/2013 г от ВАС. На основание, че Решението на Комисията, в частта за издаване на сертификата, не е обжалвано и съответно – не е отменено от съда, както и че издаденият сертификат не е обезсилен, за изпълнение на горесцитираните съдебни решения, КЕВР следва да издаде сертификат за разликата от заявления от „Топлофикация – Русе” ЕАД размер 169 039,924 MWh до признатия размер от 116 204,180 MWh или за разликата от 52 835,744 MWh., като на преценката на Комисията съдът е предоставил съдържанието на сертификата, който да бъде издаден.

На базата на разгледаното заявление с вх. № Е-ЗСК-20 от 01.02.2011 г. от работната група, назначена със заповед с вх. № З-Е-9 от 19.01.2017 г. на Председателя на КЕВР, реквизитите на сертификата имат следния вид:

– период на производство – 01.01.2010 г. ÷ 31.12.2010 г.

– от производствена централа ТЕЦ „Русе-Изток”, гр. Русе

– електрическа енергия, произведена по комбиниран начин – 169 039,924 MWh

- комбинирана топлинна енергия за полезно потребление – 410 942,206 MWh
- вид на основното гориво – въглища
- високоефективно производство – 169 039,924 MWh
- долна топлотворна способност на използваното гориво – 24 697 kJ/kg
- спестена първична енергия на използваното гориво – ТГ-2: 9,23%; ТГ5: 18,72%; ТГ6: 17,94%
- обща инсталирана електрическа мощност – 400 MW
- инсталирана мощност на съоръженията произвеждащи електрическа енергия по комбиниран начин – 120 MW.

Следва да се има предвид, че в сертификат № ЗСК-20-01-10 и № ЗСК-20-02-10 е записана само общата спестена енергия на горивото от централата, а съгласно Наредба № РД-16-267 се разглежда икономията на всяка инсталация поотделно, тъй като е необходимо конкретно да не се признае за високоефективна само електроенергията, непокрила критерия от съответната инсталация, а не на цялата централа.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 18 от Закона за енергетиката и чл. 8 и чл. 14 от Наредбата за издаване на сертификати за произход на електрическа енергия, произведена по комбиниран начин и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на решение № 139 от 08.01.2016 г. по адм. дело № 4368 от 2015 г., по описа на Административен съд – София-град и решение № 14160 от 21.12.2016 г. по адм. дело № 2707 от 2016 г. по описа на Върховния административен съд на Република България,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

Р Е Ш И:

Издава на „Топлофикация Русе” ЕАД със седалище и адрес на управление: Република България, област Русе, община Русе, гр. Русе 7009, ул. „ТЕЦ Изток” № 1, ЕИК 117005106 допълнителен сертификат за произход на стоката електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия за 2010 г., за количество в размер на 52 835,744 MWh, явяващ се като разлика между новоизчисления, съгласно указанията в решение № 139 от 08.01.2016 г. по адм. дело № 4368 от 2015 г., по описа на Административен съд – София-град, потвърдени и с решение № 14160 от 21.12.2016 г. по адм. дело № 2707 от 2016 г. по описа на Върховния административен съд на Република България и Сертификат № ЗСК-20-02-10, както следва:

Допълнителен сертификат № ЗСК-20-03-10 на „Топлофикация Русе” ЕАД със седалище и адрес на управление: Република България, област Русе, община Русе, гр. Русе 7009, ул. „ТЕЦ Изток” № 1, ЕИК 117005106, за:

- период на производство – 1.01.2010 г. ÷ 31.12.2010 г.
- от производствена централа ТЕЦ „Русе-Изток”, гр. Русе
- електрическа енергия, произведена по комбиниран начин – (плюс) + 52 835,744 MWh
- комбинирана топлинна енергия за полезно потребление – (плюс) + 115 553,206 MWh
- вид на основното гориво – въглища (няма разлика)
- високоефективно производство – (плюс) + 52 835,744 MWh
- долна топлотворна способност на използваното гориво – (няма разлика)
- спестена първична енергия на използваното гориво – ТГ2: (плюс) + 9,23%;

- ТГ5: (плюс) + 18,72%; ТГ6: (плюс) + 17,94%
- обща инсталирана електрическа мощност – (няма разлика)
 - инсталирана мощност на съоръженията произвеждащи електрическа енергия по комбиниран начин – (няма разлика)

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд София – град в 14-дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА